

25
COLLEGII FEVDALIS
DISPUTATIO V.
DE PACTIS, CONTRA-
CTU ET PRÆSCRIPTIONE
feudali.

Quam

D. T. U. A.

SVB PRÆSIDIO CLARISS. ET
CONSVETISS. VIRI, Dn. THOMÆ FRANZII I C.
jurisq. feudalis in illustri Academia VVitebergensi
Professoris publici, tueri conabitur

IACOBUS BORNITIUS, TORG:

Ad 17. Aug.

WITEBERGÆ,
Typis M. Georgij Mulleri,
Anno M. D. XCVI.

VIRIS
MAGNIF. ET AMPLISS.

e

*Virtutum splendore,
Cognitione & usu rerum
Auctoritate*

DD. DAVIDI ET M. DANIELI SAXONI: FRATRIB: GERMANIS, alteri Illustris. Principis ac Dn. Dn. HENRICI IULII, Ducis Brunsvicensis &c, à consilijs militarib; alteri Ecclesiæ Cathedralis, quæ est Halberstadij Pastori dignis,

*Amitinis
Fautorib.
Promotorib.*

Singulari animi & officiorum promptitudine colendis,

Hoc studiorum symbolum

in

Amoris Honoris, & Gratitude
symbolum

C.

Respondens.

Item est in precedenti diffinitione de investitura: Hec acquiritur Pacto & Prescriptione. De his ergo duobus acquirendi modis hoc loco erit agendum.

Pactum hic intelligimus conventionem expressam inter dominum & vassallum de feudo acquirendo, vel conservando.

arg: l. 1. l. 42. & 45. de pact: l. 1. de Transact: c. 1. ut vassalli sunt: dom: c. 1. § si quis de manso §. si de invest: feud: contr: fuer: c. 1. § tenor, quid sit investit: & pass:

II.

Acquiritur feudum Pacto, quando Dominus vassallo investituram promittit ob remunerationem si dei vel servitorum futurorum (a) quo casu pactum producit ad investendum actionem, cum primis contra principem & qui principi æquiparantur. (b) Ita quidem, ut quavis minoris ordinis domini, si pacta jurata non sint (c) iure civili præstando inter esse liberentur (d) illi tamen feudum præcisè tradere Vassallo coguntur (e) quod Saxonum iure indistinctè obtinet. (f)

(a) Pactum enim nudum eo casu, semper producit actionem, quando agitur de remuneratione fisci vel servitorum Bl. in c. si cautio n. 12. de fid: instrum: Ias: l. juris gentium § sed cum nulla De pact: arg: l. inter socerum 26 § convenit de pact: dotal: fac: quod tradit Tira: in repet: l. si unquam 8. verb. Donationem largitus n. 56 C. de revoc: donat: Schrad: de feud: p. 5 c. 1 n. 9 (b) arg: l. conventionum, De pact: Landens: tr: de confed: prin: q. 46. quem allegat Schrad: d. c. 1 n. 7 in f.

(c) arg: gl: l. si pecuniam § in pr: ver: si necesse habeas, & ibi Ias: de cond: eb caus: Schrad: d. l. n. 10.

(d) aser. c. 1 § si fact: & ibi Alv. n. 8 Prepo, & Matth. de Affi. n. 28 si de feud: def: contr: sit Alv § investituram, & de

nov: for: fidel: & nulla n. 5 per quos fiat invest: lacc: de S. Georg.
 ver: investi vi n. 8 Curt. de feud: p. 2 q. 2 n. 34 Zas: p. 6 do
 feud: n. 12 Ias. in l. in bonæ fidei 7 De eo quod cert: lcc: corad:
 d. c. 1 n. 10. Ardiq: in rub: utrum dominus necessario rem doce-
 at trad: Mont: de feud: lib. 3 c. 1 § Habet ut vasallus cum seq.
 fac: que not. Br. in. l. fidei iussor. creditori De fide iuss. Ias. &
 Alciat: l. si pœnam V. O. Alv. l. qui pecuniam si certi pet: Ro-
 sent: c. 6 con. 4. Vult lib. 1 c. 7. n. 14.

(e) Promissio enim ab his personis facta legis vigorem obtinet.
 Br. l. pen. C. de donat. int: vir: & ux: & l. Cæsar 15. De pub.
 Dd. l. civitas si cert: pet: Et omnis is qui ex dispositione l. ad
 factum aliquod obligatus est, præcise hoc factum adimplere te-
 netur, nec præstando interesse liberatur Schrad. d. loco n. 13.

(f) Echenrecht/c. 57. Pist. p. 2 q. 27 n. 36 q. 33 n. 5 & seqq.

II I.

Quod usq; adeo verum est, ut licet pactum ge-
 neraliter & de re incerta sit conceptum, hoc modo:
 Investiam te de feudo, quod mihi primò fuerit aper-
 tum & c. valeat, & die veniente efficacem actionem
 vasallo contra dominum tribuat, (a) quod ipsum sti-
 pulatio (b) donatio (c) emptio (d) permutatio (e) Item
 pignus (f) & alij contractus inter vivos, uri & ultimi
 voluntates quoq; operantur.

(a) Bl. c. si quis investierit, ver. cum ergo queritur ibi, aut tra-
 ctatur de hereditate incerti hominis, de feud: dat: in vic: l. com-
 miss. arg: l. 3 § de illa Pro soc: not. gl. in. l. f. C. 4. pass: Affl:
 c. 1. n. 7. qui successores teneantur Echenrecht/c. 7. Pist.
 p. 2 q. 25 n. 36 Diss. Schrad: p. 5 c. 1 n. 7.

(b) Rosenthal: d. c. 6 conclus: 3 Vigel: c. 7. n. 14 Hot: diffat:
 feud. 17.

(c) Vult lib. 1 c. 9. n. 3. de feud. Hot. d. c. 17.

(d) Emi enim feudum potest iusti interventu precij, unde feudum
 dicitur Emptitium, quod ideo esse improprium arbitramur c. 1
 de natuza fendi c. 1 quemadmodum feud: ad fil: pertinet c. 1 de
 feud. guard. c. 1 de investit: in mari: fact: c. 1 de benef. fratr.
 Rebuff, decl. feud. n. 44. Zas. p. 12 n. 19. Borcholt. c. 1 n. 12.

lul.

1. l. clar. §. si n. m. 13. Hert. Hertm: de j. d. l. f. in j. Ant.
 Gabriel 2. c. m. conclus. 1. de feud: conclus. 2. Mozz. de feud:
 divis. n. 37. Eiss: videtur c. 1. de feudo dat: in vic: leg: comm: ss.
 quod diluit Zas: p. 12 n. 22. Vult 1 c. 8. n. 44. Borcholt. 1 de
 feud. n. 12 Non obstat feudum esse beneficium: arg. l. libertus 36.
 π. de bon. libert: l. 54. mand: l. competit § 1. π. quod vi aut
 clam. l. si quis donationis 38 π de contrab: emt: Vult sol. 34. 8
 Cujac: 1 feud. 1. Feudum improprium esse dissentit Somsbec. p. 2
 de feud. n. 8 quod refellit Vult: 1. feud. 8. fol. 350.
 (e) c. 1. § cum autem si de invest: feud: contr: & in c. 1 si de
 feud: Pasal: inter pell. fuer: Vocatur Cambium Hot. in lex: feud:
 id est rei alterius pro altera substitutio.
 (f) Concedi potest. vice pignoris à domino, non à vasallo, Nam
 ejusmodi concessio alienatio feudi est c. 1. § donare Qual: olin:
 feud. alien. pot. Blanc. 2 feud. n. 94. Borcholt: c. 8. n. 42.

IV.

Ubi quaesitum memini, si is qui de feudo incerto,
 Saxonibus *Ährsch* vocato, prior investitus fuerit,
 concurrat cum eo qui de feudo certo posteriorem
 concessione impetravit, an regula: Qui prior tem-
 pore: in foro praesertim Saxonico locum habeat?
 Quod negamus. Quamvis in diversis dicasterijs cō-
 trarium non ita dudum fuisse pronunciatum non i-
 gnoremus.

text: expr: in *Ährrecht* c. 7 fac. c. dudum c. quamvis de pre-
 bend: in 6 l. in toto R. I. c. generi eod. in 6 Pistor: p. 2 q. 29.
 n. 7 & 8.

V.

Quod si conventio inter dominum & vasallum
 causam habet, quæ à datione vel à facto incipit, non
 pacto proprio sed contractu feudum acquisitum di-
 cimus.

l. 1. derer: permut: Cujac: lib. 2. ob 15. & in l. iurigent: §
 quin imo De pass:

VI.

Itaq; dominus feudum si hoc modo praesentibus
 testibus idoneis, dederit alicui, ut proprietās quidē
 ejus

ejus rei, penes se tanquam dantem remaneat, usus fructus vero ita transeat ad accipientem, ut ad eum heredesq; ejus masculos & feminas (si id actum) in perpetuum pertineat, ad hoc ut ille & sui heredes fideliter domino serviant, siue servitium sit determinatum siue non, contractum feudale celebratum credimus, (a) eundemq; in iure feudali investituram frequentissime, imo propriissime appellari nullo labore demonstrabimus. (b)

(a) c. 24. in f. in quibus, ca. feud: amitt: ubi dicitur communiter statuunt ipsum feudum contractum esse. Quod proprium verum non est sed figuratè quoniam videlicet accedens sumitur pro subdito uti in r. disput. feud. demonstratum. Vult: fol. 135. Cujas præfat: feud: non procul à fine.

(b) Investitura enim aut sumitur pro causa acquisitivis feudi aut pro effectu, pro causa in c. un. § si facta 6. si de feud. def: contr: sit c. un. in pr. Qui succ: feud. dar. ten: c. 1 in pr. & § 1. § 6. si de invest: feud. contr: c. un. § filia in pr. de success: feud: c. un in pr. Qui succ: ten: c. un. in pr. d. cont. int. dom: & fid. de invest: c. un. pr. de feud. March: & multis textib. alijs. Et hoc casu investitura est acquisitionis feudalis forma propria. Itaq; scribitur feudum sine investitura nullo modo posse constitui c. 1. in prin: Quib: mod: feud: const: pot: c. un. in prin: ibi nisi simpliciter sit dictum vel investiti fuerint. An marit: succed: ux: in benef: c. un. de benef. frat. c. un. § si quis sec. Quo temp. mit. c. un. de cont. inter dom: & vasall. c. un. in pr. si de invest. inter dom. & vasall. lis oriat. c. un. in fin. de feud. cogn. c. un. ver. si n. domino & s. preterea. Quid sit investit. c. un. in f. Per quos fiat invest. c. un. Quid preced. deb. c. un. in fin. de nov. fur. fid. c. un. § rei. a. de investit. de re alien. fact. c. un. in pr. de Fratr. de nov. ben. inv. c. un. si de feud. vasall. ab aliq. interp. fuer. c. un. § morib. § si facta c. un. de cler. qui invest. suc. c. un. An apud judicem vel curiam dom. Effectus acquisitionis feudi, feudum & ejus possessionem vasallo tractat. c. un. de nov. furm. fidel. in fin. c. un. Qui succ. feud. dar. ten. d. § si facta si de feud. defunct. cont. sit. Ea traditio duplex est vera que fit ipsius rei traditione presente & per tra-

ditionem

aliquo corpore pro confirmatione tradita possessionis rei
absentis s. interdm Inst. R. D. l. 62. in prin. de Eri. l. 1. s.
pens. De acq. poss. Feudi ergo per investituram, hoc est, contra-
ctum feudalem acquisiti, & præsens Domini traditio, eamq. sub-
secuta vasalli possessio in Iure feudali dicitur propriè investitu-
ra c. un. in pr. Quid sit invest. Et dicitur tantum non verò pro-
priè est investitura. Sicut enim homo per animam & corporis
unionem vivens homo propriè est. Nam suis partib. essentialib.
constat, sed non dicitur homo perfectus nisi beatus sit Scal. de
Subtil. exer. 307. sect. 26. in f. ex. 148. sect. 4. Ita investitura
que contractus feudalis est, quia omnibus suis partib. absoluta
est, sed nondum perfecta (vel ut alij malunt loqui, consumma-
ta) nisi feudi possessio per traditionem vel quasi sit secuta. Hæc
enim perficit & absolvit totum hunc contractum & ex eo pro-
ducitur alio d. c. un. in f. De nov. form. fidel. & pass. Ergo quod
hæc perfectio contractus feudalis per possessionem propriè di-
citur investitura, apud Mediolanenses quidem verum est c. un.
in prin. De feud. cognit. juncto c. 1. in pr. Quid sit invest. qui
semper fuerunt singulares c. un. de usu Mediolanens. secundum
quosd. c. un. s. 1. si de invest. int. dom. & vasall. lis or. c. un. s.
fin. De his qui feud. dar. p. β. non subtili rationum discussione
veritatem investigantes, sed in subtili discretionem c. un. in fin.
ubi Cujac. hæc not. De nat. feud. junct. d. s. fin. De his qui feud.
dar. poss. c. un. vers. qui autem: à valva: scribe. Quis dicat. dux.
& irrationabili consideratione sua placita proponentes c. un. in
pr. de alien. feud. Non verò apud eos qui subtilius cernunt &
vim investituræ rationabiliter considerant per text. s. allegat.
posset sanè investitura propriè possessio dici, si verbum propriè
idem sonaret, quod perfectè. Cujus controversiæ definitionem
Grammaticorum scholis relinquimus. Quæ illa investitura
que per bastæ vel alius corporei cujusdam perfectionem sit, à
domino se investituram facere dicente, propriè investitura non
est, sed investitura facta, hoc est, celebrati contractus feudalis
confirmatio d. c. un. in pr. ibi. investituram se facere dicuntur.
Quid sit investit. qua confirmatio ista est & propria, atq. ab
omni catachresi libera, ex se videtur regulas rei or. in ca-
tachreses vocabulis antiquariis pp. elur. con. G. edum

in Rub. de V S. n. 28. & Alcat. n. 28. Quod verò bonum si-
gnorum porrectio investitura dicitur est Metonymia signi pro
re signata. Itaq; vocabulum abusive positum in d. c. un. in pr.
Quid sit investit. non significat catachresin Rhetoricam sed ri-
tum denotat investituræ primæ, qui eo tempore quo hæc scribe-
rentur ab Oberto de orto apud Mediolanenses abiverat in de-
suetudinem. r. Dn. Franz. in repet. c. ex transmissa De for.
compet. vult. de feud. lib. 1. c. 7. n. 11.

¶ II.

Hinc investituræ pacta ut reliquis contractibus
omnibus, adjiciuntur in cōtinenti vel ex intervallo,
quorum alia conformant rem negotio quod contra-
hitur & explicant, quicquid ex legum constitutione
contractui inest (a) Ut si pactum factum sit ut filij æ-
qualiter nepotes verò cum patruis in stirpes succe-
dant (b) Item feudum ex benevolentia amore & ho-
nore domini datum esse (c) Item ut vasallus fidelita-
tem & servitia præstet (d) recognitionē debito tem-
pore faciat (e) feudum sine consensu domini vel a-
gnatorum non alienet, quo casu, neque infudatio
permittitur (f) & si quæ sunt similia, quæ plerunq;
hac clausula generali continentur, Wie disfalls Lehn-
rechten gewonheit ist.

(a) l. pacta conventa De contr. emt. l. duo societatem Pro soc.
l. si pacto quod pœnam C. de pact. l. petens C. eod. l. 3. c. de
edil. edict. l. qui liberos De rit. nupt. l. obligare § lege Le Ob-
lig. & act. l. 160. in l. si donaturus not. 3. De cond. ob caus.

(b) c. un. § cum vero Corradus De his qui feud. dar. poss. c.
un. De succ. feud. c. un. De nat. success. feud.

(c) c. un. in f. In quibus caus. feud. amitt. c. un. in pr. De feud.
dat. in vic. leg. commiss.

(d) d. c. un. in fin. In quibus caus. feud. amitt. c. un. Qual. jur.
deb. vasall.

(e) c. un. Quo temp. mil. & passim.

(f) Geminata enim prohibitio ampliat, arg. l. 1. § enunciatio
De no. op. nunt. Bl. Alv. c. 1. § præterea De cc. Corrad. Mozz.

de accid. feud. n. 9.

Alia

Alia informant contractum vel potius actionem & exceptionem inde productam, ut numero idem maneat. Itaq; ad naturalia feudi externa pertinent (a) Tale est pactum ut filia succedant unâ cum masculis (b) ut feudum sine consensu domini alienetur (c) ne feudum propter feloniam commissam amittatur, sed ut certa numeretur pœna pecuniaria (d) ut vassallus pulset coram domino loco servitiorum ci. tharam vel aiud instrumentum (e) ne vassallus servitia faciat (f) ne juramentum fidelitatis præstet (g) Item jure Saxon. pactum simultaneæ investituræ.

(a) l. *Iuri gent.* § *quin imo* De pact. d. l. *pacta conventa* in pr. Est enim formare aut informare actionem nihil aliud, quam illam mutare & extra terminos à jure regulariter constitutos infisterere, ad id, quod est in pacto. Alciat. ad prin. l. in bona fidei C. de pact. Madae. in l. *pacta conventa* rubr. de pactis infor. n. 2.

(b) d. c. un. In quibus causis feud. amitt. c. Quemad. feud. ad fil. pert. c. 1. § *prætoria*. Quid sit invest. c. 1. § *hoc autem notandum*. De his qui feud. dar. poss. c. 1. § *filia* De success. feud. Rol. à Vall. Con. 16 n. 13 vol. 3. Mozz. de accid. feud. n. 6.

(c) Roland. à Vall. & Mozz. dd. locis.

(d) Mozz. d. l. n. 45.

(e) *sern.* & *Alv.* d. c. 1. Quid sit invest. Iac. de feud. ver. qui, quid investiti n. 67. Mozz. d. loco n. 48.

(f) c. 1. § *nulla*. Per quos fiat invest. ext. in gl. c. fin. De cap. qui cur. vend. Mozz. d. l. n. 32.

(g) d. c. 1. § *nulla*. Per quos fiat invest. c. 1. in fin. Qual. dom. feud. priv. Soac. de feud. p. 178. Seifell. p. 77.

(h) Pist. latè p. 2. q. 20. 21. 22.

IX.

Alia pacta reformant, id est, novum, sed ejusdem generis faciunt contractum, & naturalia ejus respiciunt interna (a) ut si feudum antiquum, vel paternum agnatis consentientibus, conceditur jure feudi novi, vel novum jure feudi antiqui & paterni (b)

(a) l. *Iurisdictionum* § *adeo* De pact. l. *pacta convenia.* ver. *Ad idem dici possit* De contr. emt. l. 2. l. *si quam rem* De rescind. vendit.

(b) c. 1. De vassall. decrep. et. c. 1. in fin. An Agnati vel filij, videatur *MOZZ.* d. loco. n. 38. & 39. & in tit. de divis. feud. n. 61. & 62.

X.

Alia pacta transformant in diversam speciem, quod fit, quando essentia contractus unius planè tollitur & in alium degenerat (a) Hujus generis est pactum domini cum vassallo, ut pro feudo dato & accepto, Canon merces vel pensio annua præstetur. Magis enim est, ut Emphiteusi, libellariæ, precariæ, contractui censuali vel innominato, quàm investituræ sive contractui feudali applicetur hujusmodi conventio.

Latè Seifell. in specul. feud. de definit. feud. ver. secundò subycitur. per tot. ubi etiam dissentientes allegat.

(a) l. 2. in pr. Si cert. pet. Br. & Dd. in l. ubi ita donatur De mort. caus. donat. l. Titius De præscr. verb. l. cum. mansueta in fin. De contr. emt. Dec. cons. 305. per tot. Alv. l. non omnis numeratio. si cert. pet. Mudæ. d. loco tit. de pact. transfor.

XI.

Ejusdem generis est conventio sive pactum, ut transeat in vassallum ipsa rei feudalis proprietas: Potius enim est, ut innominatus ex eo pacto oriatur contractus, quàm investitura.

Ias. Bl. & Card. in Prælod. feud. Seifell. in spec. de definit. subsequentes.

XII.

Itaq; si dominus in literis investituræ hæc posuerit verba: Donamus, damus & tradimus ex causa donationis, proprii motus, & investimus quicquid habemus in principatu N. ratione feudi aperti vel alia, transferendo directam & utilem actionem, ita ut nullū alium recognoscat superiorem, nisi nos & c.

Quæritur

Quæritur an infeudatio sit, an verò simplex donatio? Et donationem simplicem esse cum Oldrado credimus.

Oldr. conf. 159. l. 1. in prælud. col. 5. l. 1. ser. c. 1. § fin. in fin. In quib. causj. feud. amit. Diss. Seisell. ver. subsequentes § adducitur etiam in fin.

XIII.

Æquè si res mobilis detur in feudum aut pacto caveatur, ne usus fructus transeat in accipientē, contractus innominatus potius quam investitura erit facta (a) Quo referimus etiam illam conventionem, si quis domino jubente & paribus curiæ præsentibus alicujus rei nomine feudi possessionem nanciscatur & teneat. Licet is possessionem taliter adeptus dum vixerit q. feudi nomine retineat, heredes tamen ejus in hoc jure ei nullo modo succedunt. (b)

(a) *Bl. l. 1. c. de fruct. & lit. expens. Seisell. in Spec. de definit. § posthac & § deinde vers. posset. a.*

(b) *e. un. Quib. med. feud. const. c. un. in prin. de Consy. rect. feud.*

XIV.

Alia præterea pacta sunt, quæ investituram deformant, & contractum planè illicitum faciunt. Ejus generis est, si dominus cum vasallo paciscatur, ne vasallus domino fidelis sit (a) Item pactum L. commissoriae in feudo pignori dato (b)

(a) *Alv. in præl. divis. 2. & ibi Præpos. n. 34. Curt. q. 7. 2. a. p. ult. n. 35.*

(b) *c. un. de feud. dat. in vic. L. Commiss. & ibi Dd.*

XV.

Alia deniq; pacta resolvunt contractum illiusq; obligationem omnem ita perimunt, ut in totum ab ijs recessum putetur, nec novus contractus, ex pacto illo resolutivo resultat. Ad quæ pacta feudi refutationem referimus. Merus enim distractus est, non

novus contractus, priore sic evacuato, ut nequiquam substantiale ejus, nec naturale, nec accidentale relinquitur.

c. un. in fin. De vassall. qui con. const. Loth. c. un. de vassall. decrep. et. c. un. § 1. Qual. ol. pot. feud. alien. Myns. cent. 5. obs. 65.

XVI.

Cum ergo investitura contractus sit, suaq; essentialia, naturalia & accidentalia habeat (a) hæc ultima quidem pacto corrigi, suppleri, emendari possunt. Primum verò salva manente investitura non potest.

(a) *De essent. si ve subst. natural. & accidental. feud tract. Zas. p. 1. & ult. Mozz. de subst. nat. & accid. feud. Soac. in expl. definit. Borcholt. de feud. c. 4. & dictum fuit à D. Franz. in rep. c. 7. De for. comp. in definit. feud & in c. un. de nat. feud. v. Hot. q. illustr. 36. & 37. Conn. lib. 5. c. 2. Corraf. lib. 3. misc. c. 10.*

(b) *Ld. in c. un. De feud. non hab. propr. nat. feud. Curt. p. 1. q. 6. & 8. Ld. c. 1. § præterea. Quid sit investitura Latè Marm. de feud. tit. 18. & 19.*

Sequitur Præscriptio.

Thesis XVII.

Tacitum pactum dependet à præscriptione, qua dominus tacite concessisse feudum vasallo præsumitur. Quæ certis limitibus circumscripta. Primum ut aliquis rem aliquam ut feudum possederit: non ut pignus, quod feudi nomine licet per 30. annos possederit, retinere nequit, nisi cum duodecim sacramentalibus juraverit, se de hac re investitum.

c. 1. § si quis. si de feud. def. c. 1. de usu Mediol. c. 1. § fin. de feud. dat. in vic. l. commiss. Borch. c. 7. t. de feud. præscript. n. 6. Schrad. tom. 1. feud. c. 5 p. 4. n. 12. Balb. de præscript. p. 4. p. princ. 4. q. 1. n. 1. Frid. Schenck Baro in d. § si quis. n.

6. p. ult

6. Vult. 1. feud. 9. n. 12. Disf. vid. l. omnes C. de præscr. 30.
annos Cujac. in l. pignori ff. de usurpat. & usucap.

XVIIII.

Deinde ut per 30. annos sine usurpatione com-
pletos possederit (a) quæ neq; per solam Citationem
neque per porrectionem supplicationis, vel libelli
oblationem fieri potest. (b)

(a) d. § si quis, ubi Baro & Holt. Myns. 4. obs. 29. VVurns.
de feud. obs. 15. & 25. Hartm. Piff. q. 46. p. 2. Gaden. conf.
46. n. 16. Paris. conf. 160. n. 30. vol. 4. Molin. in consuetud.
Paris. tit. 1. § 7. n. 8. Gravett. in tr. de antiq. temp. p. 4. §
absolutis n. 29. Disf. l. fin. C. de præscript. 10. vel 20. ann.
Schrad. tom. 1. feud. p. 5. c. 4. n. 3. Curt. in tr. feud. 1. p. 2.
p. princ. Clar. § feudum q. 19. in fin. Rosenth. in Synopsi feud.
15. Concl. 146. VVes. de usurpat. n. 7. (b) Schurff. conf. 66.
n. 18. lib. 1. Schrad. p. 5. c. 4. n. 29.

XX.

Nec distinguendas (a) esse res Ecclesiæ & Reip.
in quibus requiritur vulgò præscriptio 40. annorum,
putamus. (b)

(a) Frid. Schenck Baro in d. § si quis n. 4. arg. l. cum de precio
ff. de Public. in rem act. Vult. 1. feud. 9. n. 8. Nicol. de Nea-
poli in l. fin. C. de fund. patrim. lib. 10. (b) Schrad. p. 4. c. 5.
n. 12. Zas. de feud. p. 6. n. 31. Myns. 4. obs. 29. Balb. de præ-
script. p. 4. p. princ. 4. q. 1. n. 12. Borcholt. c. 7. lit. de præ-
script. n. 8.

XX.

Præscriptione tamen regalia acquisivisse dicun-
tur, qui per tempus cuius initij memoria in contra-
rium non extat, regalibus usi.

c. Super quibusdam § præterea de V. S. l. hoc jure § de flus
aquæ ff. de aq. quod. & activa. Schneid. de feud. pag. 2.
n. 100. Borch. in c. quæ sint regal. n. 15 & seqq. Vult. de feud.
fol. 379. Pruckman de regalib. c. 5 n. 95. Gabriel. Rom. lib. 5
conclus. tit. de præscript. 1. n. 3. Rol. à Vall. 2. lib. conf. 91.
n. 15. Myns. 5. obs. 29. Tremblus 1. dist. 3. obs. 7. lit. C.

B 3

Præterea

novus contractus, priore sic evacuato ut nequiquā
substantialē ejus, nec naturalē, nec accidentalē re-
linquat.

*c. un. in fin. De vassall. qui con. const. Loth. c. un. de vassall.
decrep. et. c. un. § 1. Qual. ol. pot. feud. alien. Myns. cent. 5.
obs. 65.*

XVI.

Cum ergo investitura contractus sit, suaq; essen-
tialia, naturalia & accidentalia habeat (a) hæc ultima
quidem pacto corrigi, suppleri, emendari possunt.
Primum verò salva manente investitura non potest.

(a) *De essent. sive subst. natural. & accidental. feud. tract. Zas.
p. 1. & ult. Mozz. de subst. nat. & accid. feud. Soac. in expl.
definit. Borcholt. de feud. c. 4. & diffin. suis à D. Franz. in
rep. c. 7. De for. comp. in definit. feud. & in c. un. de nat. feud.
v. Hot. q. illustr. 36. & 37. Conn. lib. 5. c. 2. Corraf. lib. 3.
misc. c. 10.*

(b) *Ld. in c. un. De feud. non hab. propr. nat. feud. Curt. p. 1.
q. 6. & 8. Ld. c. 1. § præterea. Quid sit investitura Laté Marm.
de feud. tit. 18. & 19.*

Sequitur Præscriptio.

Thesis XVII.

Tacitum pactum dependet à præscriptione, qua
dominus tacitè concessisse feudum vasallo præ-
sumitur. Quæ certis limitibus circumscripta. Primum
ut aliquis rem aliquam ut feudum possederit: non ut
pignus, quod feudi nomine licet per 30. annos posse-
derit, retinere nequit, nisi cum duodecim sacramen-
talibus juraverit, se de hac re investitum.

*c. 1. § si quis. si de feud. def. c. 1. de usu Mediol. c. 1. § fin. de
feud. dat. in vic. l. commiss. Borch. c. 7. t. de feud. præscript.
n. 6. Schrad. tom. 1. feud. c. 5 p. 4. n. 12. Balb. de præscript.
p. 4. p. princ. 4. q. 1. n. 1. Frid. Schenck Baro in d. § si quis. n.*

8. vult. 1. feud. 9. n. 12. Diss. vii. l. omnes C. de præscr. 30.
annos Cujac. in l. pignori ff. de usurpat. & usucap.

XVIIII.

Deinde ut per 30. annos sine usurpatione com-
pletos possederit (a) quæ neq; per solam Citationem
neque per porrectionem supplicationis, vel libelli
oblationem fieri potest. (b)

(a) d. § si quis, ubi Baro & Holt. Myns. 4. obs. 29. VVurr. f.
de feud. obs. 15. & 25. Harim. Pist. q. 46. p. 2. Gaden. conf.
46. n. 16. Paris. conf. 160. n. 30. vol. 4. Molin. in consuetud.
Paris. tit. 1. § 7. n. 8. Gravett. in tr. de antiq. temp. p. 4. §
absolutis n. 29. Diss. l. fin. C. de præscript. 10. vel 20. ann.
Schrader. tom. 1. feud. p. 5. c. 4. n. 3. Curt. in tr. feud. 1. p. 2.
p. princ. Clar. § feudum q. 19. in fin. Rosentb. in Synopsi feud.
15. Concl. 146. VVes. de usurpat. n. 7. (b) Schurff. conf. 66.
n. 18. lib. 1. Schrader. p. 5. c. 4. n. 29.

XX.

Nec distinguendas (a) esse res Ecclesiæ & Reip.
in quibus requiritur vulgò præscriptio 40. annorum,
putamus. (b)

(a) Frid. Schenck Baro in d. § si quis n. 4. arg. l. cum de precio
ff. de Public. in rem act. Vult. 1. feud. 9. n. 8. Nicol. de Nea-
poli in l. fin. C. de fund. patrim. lib. 10. (b) Schrader. p. 4. c. 5.
n. 12. Zas. de feud. p. 6. n. 31. Myns. 4. obs. 29. Balb. de præ-
script. p. 4. p. princ. 4. q. 1. n. 12. Borcholt. c. 7. tit. de præ-
script. n. 8.

XX.

Præscriptione tamen regalia acquisivisse dicun-
tur, qui per tempus cuius initij memoria in contra-
rium non extat, regalibus usi.

c. Super quibusdam § præterea de R. S. l. hoc jure § de usus
aque ff. de aq. quodid. & affluva. Schneid. de feud. pag. 2.
n. 100. Borch. in c. quæ sint regal. n. 15 & seqq. Vult. de feud.
fol. 379. Pruckman de regalib. c. 5 n. 95. Gabriel. Rom. lib. 5
conclus. tit. de præscript. 1. n. 3. Rol. à Vult. 2. lib. conf. 91.
n. 15. Myns. 5. obs. 29. Trembl. vus 1. d. ff. n. 3. ibiq. 7. lit. c.

B 3

Præterea

Præterea necesse est, ut possessor domino servitium exhibuerit, quod semel saltem præstitum annis 30. sufficit. Annos enim non hæc præstatione, servitij computamus, sed possessionis initio.

d. c. 1. § si quis Borch. d. loc. n. 7. Rol. à Valle conf. 3. n. 79. col. 2. Vult. d. loco, n. 15. Rosenthal. c. 7. p. 3. n. 7. Rota decis. 52. Disß, Schrad. d. loco, n. 12. Hott. in § si quis, distinguendo inter præstare & exhibere servitium.

X X I I.

Hæc propriè in præscriptione feudi requiruntur: communiter ut in alijs præscriptionibus bonam fidem exigimus, ita ut præscribens nulla temporis parte rei alienæ conscientiam habeat, (a) & justum titulum. (b)

(a) *c. possessor de R. I. in. 6. c. pen. in fin. c. fin. de præscript. c. liter. 13. § porro de restit. spoliat. Schenck in d. § si quis n. 5. Rosenthal. conclus. 142. Myns. resp. 11. n. 24. Gæd. 2. obs. 18. n. 10. Kirchoy. in thesaur. commun. opin. lit. F. verb. feudi præscript. Disß, Schrad. p. 5. c. 4. item conf. 37. n. 73. vol. 1. Balb. de præscript. p. 4. p. princ. q. 1 n. 3.*

(b) *d. c. pen: c: fin: de præscript: Vult. 1. c. 9. n: 14.*

F I N I S.

